Trăiește-mă prin tine ca să te trăiesc mereu același

On Septembrie 01, 2020

Învață să fii un spirit roditor în reflexia legăturii strânse dintre ideea imitației naturii și modul de a percepe arta ca o formă de comunicare vizuală.

Trandafirul din dreapta mea, atât de calm, liber, tandru, mă privește pe furiș precum un martor al unei povești de viață care va supraviețui tuturor întâmplărilor de acum înainte, îndeosebi prin posibilitățile inepuizabile ale jocului numit "longevitate prin cultură". Pare că-mi știe dinainte răspunsurile la dilemele existențiale, din înaltul unei pretinse cunoașteri absolute, încadrată într-un conținut de gândire bine organizat, ca și când el însuși și-ar dori să facă parte din viața unui scriitor care reconstituie numai din cuvinte armonioase, umil spuse, filmul unei vieți privite în curgerea ei, în optica de ansamblu a unei sinteze de tip "compendiu".

Privirea lui este oare în direcția dictată de gândurile mele pline de candoarea artei și a frumosului? Poate că și trandafirul a crescut în climatul aplecării pline de respect asupra artei, prin puterea divină a cuvântului ingenios *Arusnieshtu* , însemnând expresia unui act de valorizare estetică în sesizarea unei opere de artă explicată printr-o apropiere de pulsația existenței bazată pe sentimente și senzații unice.

Întreaga artă a expresioniștilor se desfășoară într-un context cvasi-figurativ.

Așa se clădesc amintirile frumoase, din cuvintele pe care ți le dăruiește natura, în schimbul ascultării și înfrumusețării ei cu mijloacele și artificiile artei, cu intensitatea ei, cu analogiile ei. Şi atât de mult îndrăgești o amintire caldă, plină de culoare, de nostalgie, pe cât de mult îți este de dragă prezența unei ființe metafizice a naturii în tabloul vizual, sugestiv, al sentimentelor împărtășite de la artist la observator, dintre afirmarea unei picturi de inspirație simbolistă și afirmarea unei imagini a realității înconjurătoare.

Leadership: Arta ta poate să dea expresie unui moment de "contact improvisation", încât să producă o înaintare spre înțelegerea dualității simbolului într-o configurație mai bogată numită "compoziție a trăirii prin priviri" ?

Comunicarea vizuală conține aspecte ale unei imagini ce poate fi interpretată subiectiv din perspectiva unui narator sensibil, susținut de un spirit ordonator, adică prin prisma relației dintre vibrația trăirii care impregnează scriitura și prospețimea trăirii care-l cucerește pe privitor permanent.

Nici trandafirul, nici artistul, nu se vor bucura pe deplin de rostul lor în lumea aceasta până nu vor simți apropierea dintre frumosul și subtilul unei sensibilități a sufletului, care face posibilă expresia stărilor emoționale sau dispoziționale din actul de creație. Însăși simțul purității și al sacrului, curgându-le amândurora prin vene, învesmântat cu orizonturile unei priviri care își păstrează expresivitatea, poate aduce atingere unei armonizări ulterioare cu vibrația naturii, cu măreția ei, cu liniștea ei calmă, prinsă aici în notații scurte, extrem de sugestive.

Până la urmă, este și asta o confirmare a posibilității de a da expresie unui moment de "contact improvisation", a unui loc în care cineva, răsfoind cartea ființei mele, ar putea să aibă pornirea și curajul de a se deprinde cu privirea "de aproape" a unei eleganțe simple, plină de bun gust, plină de discreție, plină de naturalețe. Ceea ce place privirii sunt ochii cunoscători care știu să aprecieze arta în funcție de deschiderile sensibilității, de specificul

gândirii prin interceptarea de imagini unice, dar mai ales în funcție de intensitatea trăirii prin valori poetice.

Credeți-mă, ochiul artistului refuză a se adapta într-o lume a tiparelor și a producției în serie, el caută mai degrabă să se recunoască ca o oglindire a creatorului în sufletul naturii, fiindcă el trebuie permanent să experimenteze trăirea divinității, sentimentul sinelui subiectiv și al scopului mai profund în viață. Poate că o spunea mai bine decât mine criticul literar Vasile Lovinescu: *"A trăi simbolic lumea înseamnă a o recunoaște ca oglindire analogică a unui plan superior."*

Nu-i de mirare că în fața delicateței și rafinamentului de care dă dovadă trandafirul meu, fără să istovească culoarea și linia în hățișurile reprezentării fidele a realității, mă simt ca în prezența unei puteri covârșitoare, deoarece el există totdeauna ca un mod complet proaspăt și inovativ de a picta orice formă, textură, ființă.

Leadership: Realitatea pe care îți fundamentezi creația poate fi percepută ca ceva nou integrat în sânul naturii, capabil să existe prin el însuși și având ca punct de sprijin un follow-up spiritual?

Nu mă voi oprit aici, căci arta se întregește prin continuitatea cu care pictorul își alimentează sentimentul de împlinire sufletească, de liniște interioară, intuiția rară de a genera noi câmpuri de coexistență într-un peisaj fragmentat. În privința asta, artistul întâlnește splendoarea trandafirului într-un monolog din "Trilogia New York-ului ", scris de Paul Auster, când personajul principal încearcă să se raporteze la lumea materială, având ca punct de sprijin un follow-up spiritual:

"Vedeți voi, lumea este făcută din bucățele. Nu numai că ne-am pierdut simțului finalității, dar am pierdut și limbajul prin care să-l putem exprima. Premiza premizelor, întocmai, asta e, metoda de operare. Fără îndoială că acestea sunt chestiuni spirituale, dar ele își găsesc corespondentul în lumea materială. Am avut ideea genială de a mă limita la nivelul lucrurilor fizice, la zona imediatului și a tangibilului. Motivele îmi sunt nobile, dar munca mea se desfășoară în spațiul cotidianului. De aceea sunt înțeles greșit atât de des. Dar nu contează. Am învățat să nu acord importanță acestor lucruri."

Ce se întâmplă în sufletul trandafirului, privindu-l cu luciditatea pe care o dă retrospecția și introspecția? Ei bine, dacă aș încerca să răspund la această întrebare, cu multă pretenție artistică, m-aș simți ca și când aș crea o poveste în interiorul unei imagini tipărite pe o simplă hârtie: va trebui să mă transform într-un personaj literar care exprimă în mod veridic esența realității.

Un follow-up spiritual este o examinare sau observare suplimentară a intervenției artistului în puritatea naturii, pe teritoriul unei realități care ne scapă mereu printre degete: fiecare oglindire în sufletul naturii este rezultatul unei gândiri care asigură evoluția artei.

Trăiește-mă prin tine ca să te trăiesc mereu același. Numai astfel vei putea să percepi realitatea, printr-o sinteză a conținutului simțitor pe care vrei să-l redai în artă. Simplitatea de care dă dovadă un artist al genului literar, căruia interiorul îi este apropiat de sufletul naturii, este premisa cea mai importantă a transformării sale într-un personaj imaginativ: trebuie să fie veridic, să exprime o anume pretenție artistică, să existe prin nemărginire.

Trandafirul continuă să existe prin urma întipărită peste generații a ceea ce artistul gândește, simte și făptuiește.

Source: https://neculaifantanaru.com/traieste-ma-prin-tine-ca-sa-te-traiesc-mereu-acelasi.html